

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

ORGANUL

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

DELA „REUNIUNEA ECONOMICĂ“.

Veste bună membrilor.

Avem plăcerea de a putea aduce o veste bună membrilor Reuniunii noastre economice din Orăștie.

Comitetul Reuniunii a înaintat încă în toamnă rugare către ministrul de agricultură, ca să-i vînză din pepinierele de pomi ale statului, cu preț scăzut altoi de meri, peri, cireși și vișini pe cari Reuniunea îi va împărți între membrii sei în chip gratuit (de cinste), îndemnându-i și prin asta la o mai bărbătească îmbrățișare a pomăritului, acest însemnat (dar de noi nesocotit) izvor de bogăție. Zilele astea am primit răspunsul dela ministru, prin care se dau Reuniunii altoile dorite, din grădina de altoi din Geoagiu, cu preț scăzut.

În urma acestui fapt, Reuniunea noastră economică cumpără în primăvara asta opt sute (800) de altoi, și anume 400 de meri: pătuli, pînici etc., 200 de peri de soiul ales, 100 cireși și 100 de vișini, pe cari îi va împărți după putință gratuit între membrii Reuniunii.

Afară de aceea va primi Reuniunea gratuit (avînd să poarte numai cheltuielile de pachetare și căraușie) 2000 de pădureți bine dezvoltate de meri și 1000 de pădureți aleși de peri, pe cari îi va împărți asemenea gratuit între membrii sei.

Cu o cale Reuniunea se va îngriji de mai multe sute de surcei de altoi, meri și peri pentru pădureții de mai sus.

Deci estau membrii Reuniunii noastre economice vor avea un mare folos după aceea că se înscriu de membri.

Să grăbească deci cât mai mulți a să înscrie de membri (ajutători cu 1 cor. pe an, ordinari cu 2 cor.; pe viață cu 25 cor.) și vor primi altoi și pădureți după clasa în care se înscriu. Cu o cale să se înștiințeze care de câte altoi ar avea lipsă, ca să se poată face aici o socoteală și împărțire potrivită!

Despre ori-ce hotărîre în treaba asta (ca și despre ori-ce altă hotărîre a Reuniunii Economice), vor fi înștiințați prin »Bunul Econom«.

Reîntinerirea poporului român.

— Cercetările dlui Dr. V. Babeș —

IV.

Mai însemnată de cât în alți ani, a fost scăpătarea sau starea pe loc, — ceea-ce pentru un popor e tot atât cât scăpătare — în anii din urmă 1898 și 1899 (pe 1900 încă nu erau încheiate cifrele), în cari ani s'a văzut că morțile au fost și mai numeroase, și numai înmulțirea nașterilor au potolit în parte mersul înapoi al numărului populației. De pildă în județul (comitatul) Vlașca singur, au murit cu 1600 de inși mai mulți ca în anul celalalt. Adevărat, că și nașterile au fost mai multe ca altă-dată, dar' nu în aceeași măsură. (Dar' noi bucurie am simți când față cu nașterile înmulțite, morțile s'ar împuțina, căci prin asta ar spori poporul, neamul, și în România e încă lipsă de oameni!)

Ca în toate țările, scăpătarea e mai vedită la orașe decât la sate. Ce privește copiii, apoi la sate și nașterile sunt mai puține ca la orașe, dar' și morțile mai puține: pe când la sate mor cam 20 la sută de copii, în orașe mor cam 24 la sută. Dar' moartea peste tot (a celor mici cu cei mari laolaltă socotiți), e la sate mai mare ca la orașe, și așa vieța oamenilor în România făcînd socoată peste toți și peste lungimea vieților reese, că e mai scurtă în România ca în alte țări civilizate.

Pe când în alte țări țeranul trăește în socoteală mijlocie (împărțind anii trăiți de toți, pe ei pe toți), cam 50 de ani, pe atunci în România socoteala abia scoate pe țeranul român trăind peste 30 de ani. Și fiindcă este

o legătură firească între numărul morților și-a îmbolnăvirilor, se vede, firește, că țeranul român e cu mult mai mult bolnav ca alții din alte țări. Și așa fiind, ceea-ce scapă încă poporul nostru de petire, e numai nașterile cele multe ce are! În ziua însă, în care aceste nașteri vor da înapoi și morțile vor sta tot la numărul de azi sau se vor înmulți și mai tare, — scăpătarea va fi și mai repede.

La un punct superăcios ajunge învătăatul Doctor, când asamănă înmulțirea Jidovilor în România, în aceeași țară, față de Români.

Nașterile la Ovrei — zice — sunt cu ceva mai mari și decât la Români (deși Români sunt altfel spornici, că de n'ar muri așa mulți, s'ar înmulți foarte tare). Iar' avînd în vedere că, morțile la ovari sunt mult mai puține, ei în orașe, unde după numărul lor și după felul de sporire al Românilor, ar trebui să aibă o creștere de 800 copii, ovreii au acuși 8000. Poate însă că și cifrele despre evrei să nu fie chiar adevărate. Astfel în anul trecut (adecă în 1899) în Iași evreii s'au înmulțit încă cu 800, iar' Români s'au împuținat cu 80. Orașul acesta a sporit în 10 ani cu 11.000 ovrei, iar' Români au scăzut în el (poate mai și părăsindu-l). Dacă moartea la copii ar atrîna dela numărul nașterilor, că adecă unde mulți se nasc mulți și mor, ar trebui ca la evrei să moară copii cel puțin cât la Români, ba mai mulți, dacă se și nasc mai mulți. Și din contră. Evreii sunt a 20-a parte a populației Țării Românești. Intre 100 de morți ar trebui să fie 5 evrei, și nu sunt decât 3 $\frac{1}{2}$! Cu alte cuvinte, evreii se înmulțesc mult mai tare ca Români. La Români murind 30 din sută, ear' la evrei abia 20, și socotind și nașterile mai spornice, dacă Evreii ar rămînea toți în Țară (în România), apoi cu vremea ar ajunge să copleșescă și să chiar înlocuiască ei pe Români! În deosebi la orașe lucrul acesta nici nu

pare peste putință, dacă privim următoarele cifre:

In 1895 Românii s'au sporit în orașele din România peste tot cu 4.408 suflete	
Evreii în acelaș an, în orașe, cu 3.887	»
In 1896 Românii cu 2.520	»
Evreii cu 3.367	»
In 1897 Românii cu 3.857	»
Evreii cu 4.120	»

Deci sporul Românilor nu dă înainte, iar' cel ovreiesc (în orașe) covârșește pe cel român! Așa că dacă și orașele din România arată o creștere de 12—13% pe an, ca cele din alte țeri, apoi asta nu e atât semn de întărirea Românișmului în ele, cât mai ales a — Jidovimii, (a Jidovimii care sporindu-se tare, își și grijește ca de ochi de copiii sei, nelăsându-i să moară cum mor copiii noștri!)

Deși — zice Dr. Babeș — dacă în România moartea ar fi ținută în granițele în care e în alte țeri înaintate, apoi pe lângă numărul nostru mare de nașteri, în 20 de ani locuitorii ar fi în țară îndoit de mulți, și atunci și puterea țerii ar crește mult și s'ar putea gândi la adevărată neatarnare de străinătate, — și de aceea propune apoi un șir întreg de măsuri și mijloace, prin cari s'ar putea ajunge la stânginirea morții. Vom arăta și ce propune D-sa.

Din țară și din afară.

— ÎNTEPLĂRILE SĂPTĂMĂNI —

— România a trecut săptămâna trecută prin criză ministerială. Guvernul

FOIȚĂ

PE DREZINĂ

(Urmare).

Și acum, când se revăzură, Traian și Iulica rămăseră o clipă muți. Printr'un ciudat instinct însă, nu-și deteră pe față cunoștința.

Iulica devenise voioasă, îndatoritoare. Față de atâta bunăvoință, coana Sultana crezută că lecția D-ei a isbit pe deplin, și deveni mai iertătoare, mai prietenoasă.

În Dumineca următoare, Napoleon și Iulica fură invitați la Popovici la masă. Săptămâna întreagă fu pentru femeia lui Napoleon un șir de visuri extraordinare. Era cu desăvârșire absorbită în gânduri. Întreg trecutul, răscolit

dlui P. P. Carp ne mai înțelegându-se cu comisia parlamentară asupra unor legi despre nouă dări, și-a dat demisia, dar' neaflându-se alții să poată forma un guvern nou în condiții mai bune, Regele a respins demisia dlui P. Carp, rămânând să formeze tot dînsul guvernul, cel mult mai schimbând în persoane.

— *Burii* au făcut săptămânile din urmă dese surprinderi Englezilor în Africa, dându-le bătăi în lupte mai mici, și firește mai fiind și ei bătuți. Zilele astea se așteaptă o ciocnire mai mare, căci mai multe coloane mari engleze vin din felurite direcții spre generalul Bota, să-l strîntoreze. În Anglia nici o pornire de pace, dimpotrivă, e vorbă să se trimită încă 30.000 de călăreți, pe cari avându-i Kitchener, crede că va repune pe Buri. Burii însă au și ei nădejde, căci în timpul din urmă duceau lipsă de arme și muniții, și acum au sosit trei corăbii cu arme și muniții nouă pentru ei.

— Marele ziar „Berliner Tagblatt“ din Berlin, scrie că România va fi luată ca a patra putere aliată în »tripla alianță« (în legătura de apărare ce e încheiată cu contract între Germania, Austro-Ungaria și Italia). Atunci aceste trei mari puteri vor sprigini România în scopurile ei politice, cari scopuri însă, zice numita foaie, nu pot fi o întindere spre Transilvania...

de vederea domnului «Traianuș», toată copilăria ei duiosă reînvia. Monotonie, izolarea, tristețea neînțeleasă periseră acum. De să uita pe fereastră, de-a lungul liniei ferate, cele două șine ce se perdeau în zare odată cu stîlpii telegrafului, nu-i mai păreau acum posomorite. Nu! Ele duceau ici, la câțiva kilometri, la fostul ei chiriș, la bunul d-nul Traian, care cu vorba lui blăjîină o mângăiasă adese-ori; care adese-ori îi adusesse bomboane și la ziua ei cadouri. Avea și acum un «neseser» cu oglindă dela dumnealui...

«Doamne, ce copilă sunt de rid singură! Unde e mama să am cu cine vorbi; să ne amintim cum intram în odaie la dînsul, cum îi scotoceam prin lucruri și îi găseam scrisori cu «poze», cum îi luam din parfum și ne spălăm

AGRICULTURA

Ce se poate sămăna acum?

Toate lucrurile la vremea lor. Eată un adevăr de care prea adesea mulți plugari nu țin îndestul seamă. În privința sămănatului încă se fac abateri dela acest adevăr spre marea pagubă a celor-ce-l nesocotesc.

Sunt o samă de plante, cari se pot sămăna primăvara cât de timpuriu. Nu le strică, fiind sămănate chiar și în Februarie. Intre aceste se numără: plantele leguminoase, măzerichea și altele, apoi trifoiul, lucerna și orzul. Plugarii trebuie să nu lasă prilejuri potrivite pentru sămănat în Februarie; ci desghetându-se și sbicindu-se pământul, să samene fără pic de îndoială plantele numite. Dacă în urma sămănatului s'ar strica timpul, dacă ar și ninge, sămănatul din vorbă nu suferă din această pricină. Ele trag mult folos din mustul zăpezii, înaintează în creștere și luptă mai bine cu seceta, ce nu arareori se întâpânește în timpul primăverii. Din contră, amânându-se sămănatul, astfel de plante foarte adeseori nu răsar până într'un târziu și, din pricina secetei, cresc numai cu anevoe; iar' dezvoltarea lor deplină (creșterea) este zădărnicită pentru totdeauna.

Aceste ne îndeamnă a stăru, ca îndeosebi sămănatul trifoiului, lucernei și măzerichei, frații plugarii să-l săvârșească cât mai de timpuriu, unde se poate chiar în Februarie.

ROMUL SIMU

cu săpunul dumnealui tridace. Am să-ți scriu mamii să vie!»

Era, invederat, o schimbare. Ea însăși o vîzî cu groază, căci când voi să-și redeștepte, după prânz, bărbatul, ca de obicei, simți o silă, o sfială neobicinuită.

Nu putu să-și mai zică nici una din mângăerile de mai nainte; nici nu-l mai șterse pe frunte, ci:

— Napoleon, scoală-te, că trece trenul! Ce e lenea asta pe tine, azi?

Când se vedea singură, o prindea o vioeșie nespūsă. Se uita la geam pe linie, se ducea la calendarul american și număra foile până Duminecă, lua șapca lui Napoleon și o pune pe cap... Liniștea o găsea numai la clavier. Acolo se adăncea în gânduri, în visuri de

GRĂDINĂRIT

E timpul să ne îngrijim de răsaduri.

Cine n'a făcut nimic până acum pentru prăsirea răsadurilor de grădină, e timpul, să nu mai amâne. Numai făcând barem acum începutul, poate avea nădejde de legume la timp.

Unii și-au întocmit straturi calde (melegare), și au răsădit salată, cicorie ș. a. încă din toamnă. Alții se apucă numai acum să facă câte ceva. Tot mai bine acum, de cât mai târziu.

Morcovii, pătrângeii, sălata și mazerea oiașă se pot sămăna afară în liber. Sămănați acum, în Februarie, vom avea legume de timpuriu. Și cine nu știe, că ce mare însemnătate au legumile în economia casei, cu deosebire primăvara și vara de timpuriu?

Cine dorește să aibă răsaduri timpurii de varză, căralabe, salată, pătlăgele, ardeici ș. a., și nu are puțința de a-și găti strat cald (melegare), poate să-și înciocole niște lădițe din scânduri. În ele se așează pământ bun, și apoi se sămănează deosebitele semințe. Aceste lădițe trebuie ocrotite în casă, ca să le ajungă soarele și să fie scutite de îngheț. Pământul se udă adeseori, ca semințele să răsără cât mai îngrabă, și legumile să crească fără împedecare. Cu chipul acesta putem ajunge la răsaduri și din aceste la legume timpurii.

POMĂRIT

Tăiați surceii de altoit!

Surceii cei mai potriviți pentru altoit sunt cei tăiați de timpuriu până nu în-

fericire, cântând cu o mână încetișor cântecul favorit al lui Traian: «Idila».

«Treccai la pășunare
«Cu oile-ți frumoase

Nevasta silvicului și-a picherului căutară să se întâlnească a doua zi chiar, după vizită.

Înțeleseseră ceva.

— Ai băgat de samă, soro?

— Cum nu, draga mea! Dar' ce, eram moartă? Să dea Dumnezeu numai să mă 'nșel

— De, și eu tot așa zic; dar' prea se 'nvinețiseră la față amândoi. Mai ales dînsa se perduse de tot. Mie mi-a fost și silă și am plecat..

— N'ai văzut ce zăpăceală? Nici dulceață ca lumea nu ni-a dat: Numai o vișină, pe fundul linguriței... Altă-dată ne umplea farfurioara...

cepe a mișca socol (mizga). De obicei tăierea lor se face în Februarie. Spre acest sfârșit se aleg soiuri de frunte, cari le cunoaștem înșine din pățanie, sau le cerem dela persoane de toată încrederea. Soiurile cărora trebuie să li-se dea întâietatea sunt cele iernatice, cari se țin până târziu vara. De altoit sunt buni numai surceii crescuți în anul trecut. Se taie din partea de câtră meazăzi a pomului și se păstrează până la timpul altoitului în nêsip umed în pivniță răcoroasă, sau într'un loc dosnic, unde nu le ajunge soarele. Trebuie ținute cu tăietura în pământ

Cei-ce au mult de altoit, încep de pe acum cu altoirea din mână. Ei și-au scos încă de cu toamnă pomișori de altoit, păstrându-i în pivniță. Când au timp scot din nêsip atâta pomișori, câți cred că-i pot altoi, și cu surceii nobili, ce-i taie acum îi altoesc în casă, îi ung cu ceară de altoit, îi leagă și-i așează din nou cu rădăcinile în nêsip în pivniță, sau urmând timp frumos și fiind pământul desghețat, deadreptul în grădină.

Tăiați deci surceii de altoit și agonisiți-vă ceară, sfășii de legat și uneltele trebuincioase la altoit: firez, cosor și cuțitaș.

STUPĂRIT

Lăsați albinele să-și facă sborul de curățire.

În zile aievea frumoase, e bine să fie slobozite albinele cât de timpuriu. În Februarie se ivesc adesea, ca și în anul de față, zile primăveratice. În astfel de zile albinele se trezesc și stărue să iese

— Anfen, om trăi și-om vedea, zise pichereasa, care învățase pe vremuri o clasă la călugărițe.

Acasă, coana Sultana se grăbi să-și dea părerile...

— Ce zici, Traiane? E curățică șefuleasa dela vale, dar' cam găsculiță... Să-i arătăm însă, că mizilencele sunt mai ceva ca bucureștenele. E vorba de ambiție; să le dăm masă bună: ca mezeluri cartaboș, tobă și parizer; apoi curcan cu coconare și cu stafide, crap umplut și ca prăjitură «blamanjea», de care-ți place ție. Gândesc c'o să-și săturăm cu atâta, și n'or avea ce să critice.

În adevăr, Dumineca următoare fu un adevărat chef. Cei mai dispuși erau coana Sultana și Napoleon. Coana

la largul. Oprirea lor în coșniță e păgubitoare, odată pentru-că gustând cât decât din miere în decursul iernii, firea cere ca ele să se deșerteze. Neavând prilej de a putea face acest lucru afară, îl fac în coșniță. Prin aceasta fagurii și păreții coșniței se murdăresc, și stupul de obicei se bolnăvește; uneori se și prăpădește. A doua pricină e, că pe fundul coșniței — la cele de nuele, de paie sau papură sub faguri pe poliță — se adună sumedenie de albine moarte în decursul iernii, fie de frig, fie de bătrânețe. Albinelor trebuie să li-se dea prilej a-și îngropa morții. Dându-le drumul, ele scot albinele moarte și le aruncă înaintea urdinișului sau departe de stupină. Cu chipul acesta se împedecă stricarea aerului în coșniță prin duhoarea, ce răspândesc albinele moarte. Mult mai bine însă lucră toți cei-ce ușurează albinelor curățirea coșniței, scoțând mortăciunile cu dirgul menit spre acest sfârșit.

Albinele mele și-au făcut de data aceasta sborul de curățire Joi în 7 Februarie c. n. și tot atunci le-am venit însumi în ajutor, înlăturând albinele moarte, și sfărmiturile de faguri de pe fundurile coșnițelor. În 8 Febr., fiind eară zi frumoasă, albinele au sburat ca pe timpul roitului, ducând apă în coșnițe. E de însemnat, că albinele încep încă de pe acum a oua și cloci. Având apă la îndemână, le prinde bine — când cu subțierea hranei pentru pui.

De încheiere zic fraților stupari: nu vă temeți a lăsa albinele să sboare încă de pe acum în zile frumoase, cu

Sultana mai ales era de nerecunoscut. Îi reușise prăjitura și aceasta o încânta.

— Am potrivit-o minunat și din zahăr și din vanilie și la copt... Nu e așa?

Ear' Napoleon, în culmea entuziasmului, mărturisii că:

— Așa prăjitură n'am mâncat de când sunt. Imi ling și degetele.

— Complimenturi, complimenturi, D-le Napoleon! Așa sunteți D-v. bărbății: Galați și cavaleri... E o blamanjea ca toate blamanjelele... dar' bunătatea D-v.

— Lăsați vă rog, coană Sultano, lăsați vă rog, că eu sunt sincer... Și să-mi dați voie să închin acest păhar...

Toți se ridicară. Era un toast.

Napoleon vorbea? Bravo! Nevasta

soare și fără vânt, și nu ve pregetați a le veni în ajutor curățind înșivă albinele moarte și punându-le apă la îndemână.

Programul de lucru

al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului“, pro 1901, stabilit în ședința comitetului central, ținută la 31 Ianuarie n. 1901

În scopul studiării și cunoașterii referințelor economice ale agricultorilor, în cursul anului 1901 se vor ținea întruniri agricole în comunele: Bradu, Vale, Turnișor, Cichindeal, Loman, Nucet, Mag, Răhău, Dobârca și Rusciori.

Expoziția de vite de prăsilă, împreună cu distribuie de premii în bani se va ținea în comuna Ilimbav.

Cursul de altoit pomi se va ținea în Săsciori.

Cu câte un altoi măr pățul va fi dăruit fiecare membru al Reuniunii cu locuința în Apoldul-inferior.

În decursul primăverii se vor distribui între membri în mod gratuit semințe de trifoiu, napi de nutreț, cânepă italiană etc. Totodată comitetul mijlocește pentru ori-și-cine i-se va adresa, procurarea de semințe bune și ieftine.

Cu scop de-a da culturai albinilor o extindere cât mai mare, comitetul va distribui între membrii, cari se îndeletnicesc cu stupăritul coșnițe și alte unelte ținătoare de stupărit.

Cu scop de-a lucra la respândirea culturai galițelor de soiu, membrii vor primi în mod gratuit ouă, găini etc., de

sa îl auzia, cel puțin, pentru întâia-
oară:

— Să-mi dați voe, în fine, să închin acest păhar în sănătatea sexului frumos. Trăească sexul frumos, pe care l-am subținut și-l voi subținea toată viața; să trăești în fine M-me Popovici, și tu, nevastă, și femeea în fine română..

Și-și sărută femeea. Apoi obosit de vorbă și de vin, îl înecă tusa, o tusa grozavă de om gras.

M-me Popovici profită de împrejurare, ca să-și șteargă lacrimile. Era mișcată.

După masă, trecură în salon la cafea.

«Coani Sultani» nu-i mai trecea dispoziția.

— Am gust, D-le Napoleoane, să te bat la un pichet pe o băncuță. Vrei?

soiul Playmoth-Rock și eventual și alte soiuri de galițe.

Mașina de sămănat și alte eventuale unelte economice se vor pune spre folosire la dispoziția membrilor.

Între membrii din Boița și eventual din Cornățel se va sorta o vițea de rassa «Pinzgau» și eventual alt soi de animale.

Cu scop de-a augmenta colecțiunea menită pentru muzeul industriei de casă, se va face un apel către femeile fruntașe din comune, cum și către preoțimea și învățătorii noștri.

Cuptorul de uscat poame sistem Cazenille, zidit în Săliște, sau se va exarēnda, sau se va pune în lucrare de-a dreptul prin comitet.

Direcțiunile «Tovărășilor agricole» și ale «Insoțirilor de credit sistem Raiffeissen» se vor recerca a face comitetului Reuniunii raport amănunțit despre activitatea din 1900; în același timp comitetul va insista pentru înființarea de asemenea așezăminte folositoare și potrivite trebuințelor economilor.

Membrii împărțâși anii trecuți cu sămănte de tot soiul, cu pădureți, ouă, galițe etc., se vor recerca a face comitetului raport despre rezultatele obținute.

Membrii vor primi, la cerere, pădureți meri, peri, pruni, gutui, cireși etc. În acest scop comitetul se adresează în minister cu rugarea a ne împărțâși și în a. c. cu pădureți.

În legătură comitetul va procura altoi de meri bulzești (Zarand, com. Hunedoarei) pe cari îi va împărți între membri.

— Vreau.

— Hai să vedem, care pe care. Ear' D-v. stați coala și ne fiți martori.

Iulica șeză. Traian însă, trecu în oada vecină, despărțită de salon printr'o ușă deschisă. Acolo se apropiă de o masă, pretextând că are de citit jurnale. În realitate, se așezase drept în fața femeii lui Napoleon, care, plină de fiori neînțeleși și de teamă, primea cu atenție semnalele pe care numai un șef de gară le putea mânui cu atâta măiestrie. Lucrul era înțeles: În jacheta doamnei Manolescu se strecurase un bilețel.

Acasă, ea îl desfăcu, îl citi în taină. Era o telegramă c. f. r., plină de sentimente:

«În numele vechei noastre prietenii, nu mă refuza. Poimâne, Marți, dînsul

Institutul de credit și economii „Albina“ va fi rugat să voteze un ajutor bănesc pentru Reuniune.

Reuniunea abonează pro 1901 foile «Revista economică», «Bunul Econom», «Erdélyi Gazda», și «Landwirtschaftliche Blätter».

Adunarea generală pro 1900 se va ținea în comuna Aciliu.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Representația teatrală dată la Orăștie Sâmbăta trecută, a fost, ca joc teatral, o bucurie și o desfătare deplin mulțumitoare pentru privitori. D-șoarele și dnii diletanți s'au achitat de rolurile lor cum nu se putea mai bine. Perfect a fost dl Dr. A. Tincu în piesa »Calea dreaptă e cea mai scurtă«, în rolul seu de major pensionat, patron al parohiei pentru care se luptă cei doi concurenți; impunătoare și cuceritoare d-șoara Zoița Adamoviciu ca văduvă tineră și cuminte; isteată în prezentarea cochetei și naivei bătrâne, a fost d-șoara Veturia Corvin; naturali și reușiți dnii Val. Orbonaș, A. Dămian, Il. Buzdugan și Remus Balomiri în rolurile lor.

În piesa a doua »Turtă sacă«, o piesă franceză de spirit, d-șoara Elena Adamoviciu a fost plină de istețime, vialitate naturală și farmec, ear' dl Cornel Popescu, se prefăcuse într'un com-plesant dar' ștregar francez, ce nu poate fi nici două minute serios cu o femeie, nici chiar atunci când îi vine

pleacă la București, am făcnt eu rost. Viu acolo pe la două. La revedere.»

Și se țină de vorbă..

Cele dintâi clipe fură mute..

Apoi:

— Sărut mâna, madam Manolescu!

— Bună ziua, D-le Popovici!

— Nu m'aș fi așteptat odată cu capul să te ved femeea lui Napoleon..

— Nici eu pe D-ta... însurat așa repede.

— Ce face coana Luxița?

— Mersi, bine..

Apoi tăcură. Iulica sta răzimată de coada pianului și se uita în jos. La picioarele ei Mițșor, pisoiful, tot îndemna la joc, agățându-i-se de cutele rochiei. Popovici, obosit ca de o povară, se așezase oftând pe canapea. Un glas îndepărtat îi șoptea încet la ureche

în casă în calitate »oficioasă«, ca »mar-tor« de duell!

Publicul a răsplătit cu sincere și îndelungate aplause, jocul atât de mul-tumitor al diletanților.

La urmă s'a presintat publicului un drăgălaș tablou viu: »Măța oarbă«: cinci domnișoare, dintre cari una le-gată la ochi și cu mâna întinsă, învê-luite în frumoase colori de lumină ben-galică roșie, albastră, etc.

După frumoasa producțiune a ur-mat joc până târziu.

Durere, pe cât aflăm, rezultatul material, n'a fost mulțumitor, precum se aștepta. Căci sala și arangementul costă mult de tot pentru împregiurâ-rile noastre.

D-na Victoria Erdély însă, poate fi deplin satisfăcută de succesul moral al reprezentației arangeate de d-sa: ne-a procurat o seară artistică ce a stat la înălțimea posibilă pentru un orașel ca al nostru și cu puterile noastre.

† **Milan**, fostul rege al Sârbiei, a murit la Viena Luni în 11 Febr. n.

† **Gregoriu Maior**, un ziarist din cei mai sirguincioși și buni, fost redac-tor responsabil de mulți ani la »Gazeta Transilvaniei«, a răposat în Viena la 13 Febr. n. după o muncă cinstită și grea de 15 ani la numita foaie. D-zeu să-l odihnească în pace.

Producțiunea meseriașilor.

Meseriașii români din Orăștie, vor da Sâmbăta viitoare seara, în sala otelu-

cele din urmă cuvinte rostite: »mersi, bine»...

— Știi că am concediu de zece zile, zise el. Sunt mutat la București..

— Da? Imi pare rău..

— Mie însă bine, foarte bine.

— Cum?

— Da, căci la București am de gând să mă stabilesc singur. Singur sau cu cineva care mi-o plăcea mie... Numai să vrea acel cineva. Aici îmi stă toată fericirea, tot viitorul, toate speranțele mele.

Și se ridică, luându-și șapca. Făcū doi pași spre ușe, apoi se oprî hotărît în fața Iulichi:

— Chestia e accelerată; trebuie să-mi dai răspuns cu mare iuțeală; am venit expres...

— D-le Traiane, dar' nu te înțeleg!

lui »Transilvania«, *producțiunea teatrală* pe care am anunțat-o deja. Producțiunea se dă în favorul fondului meseriașilor și are următorul program:

1. »Sărăcie lucie« de I. Vulcan, jucată prin persoanele: dnii Petru Banciu, I. Herța, R. Ionescu, C. Budoiu, Iuliu Muntean, V. Arsenie, G. Bocan, d-șoara Roza Rațiu, Catinca Rus, Safta Adănescu, Floarea Budoiu, Sofia Bogat, Saveta Ciucurel și Ana Berian.

2. »Vecinătatea periculoasă« de Kotzebue, prin dnii P. Banciu, R. Ionescu, Iuliu Muntean și d-șoarele Sofia Bogat și Safta Adănescu.

După producție, joc.

Onoratul public e călduros rugat, a participa, căci fiind piesele tare hazlii, va afla o plăcută distracție în privirea lor.

—
In Austria guvernul lucrează un plan de lege pentru întroducerea votului universal, ca adecă, fie-care cetățean majorean, să aibă drept de vot la alegerile pentru dietă, fie bogat ori sărac. Nu ca la noi, unde numai dacă plătești dare frumoasă, ai vot de alegător.

—
In Hunedoara se dă la 23 Febr. n. bal din partea Reuniunii femeilor române gr-or. în favorul fondului Reuniunii. În pauză se va juca Romanul și Bătuta.

—
In Sebeș are loc la 23 Febr. n. adunarea generală a Reuniunii meseriașilor și comercianților români, și cu o cale o serată literară, după care va urma dans.

—
Înțelesese însă bine; se vedea după mișcările ei nervoase, după clipi-rile ochilor, din care zadarnic se silea să alunge chinurile ispitei...

«Cum, va să zică, are prilejul să scape de închisoarea, de mormântul acela? Să stea lângă mama ei și cu un soț bun ca d-nul Traian? O, dar' așa vis de fericire n'a avut mai sfânt în vieată o șefuleasă izolată! Ea, fată cu pian, cu dotă, cu trusou, și frumoasă, nu era menită de sigur să se peardă lângă un Napoleon-Manolescu-Pletea, care nu știa de cât să se ngrășe, care se ngrășase așa de mult, încât ochii îi rămăseseră mici ca două alice în fundul capului; care dormea în nesimțire, mânca și bea în nesimțire...

«Ah, de ce nu l-a călcat trenul, înainte de a-l lua eu?» (Va urma).

Mișcarea femeilor polone.

Din Lemberg (în Galiția) se vestește, că acolo s'a format o ligă (societate, însoțire) de femei polone, pentru Austria, Prusia și Rusia. Scopul ligei este cultivarea poporului polon supus azi celor trei state străine, și deșteptarea conștiinței naționale la femeile polone. Lucrarea ligei se va întinde asupra păturilor poporului polon, dar' mai ales asupra păturilor de jos. Chemarea femeilor și fetelor polone va fi de-a împintena pe bărbații lor la lu-crare națională. În toate orașele mai mari din Prusia, Austria și Rusia vor fi numiți oameni de încredere și în Lemberg se va înjgheba un comitet de 15 membri, căruia vor fi supuși toți cei din alte părți. Apelul ligei închee cu aceea, că toate temele și fetele polone din cele trei împărății, trebuie să simtă una.

—
Povestea unui filer. Prin cancelariile ministeriale tocmai își sparg oam-enii capul cu aceea, oare cum s'ar putea face să se mai împuțineze scrisul cel mult ce trebuie azi făcut pentru ori-ce lipsă mică. Ar fi și vremea, căci într'a-devăr atâtea treburi ce ar putea fi des-legate într'o clipă, zac jumătăți de ani, ba ani până să le vină rândul să se pre-gătească și pentru ele scrisoarea cea multă ce se cere pentru ori-ce fleac de trebșoară. Ca să se vadă că într'adevăr uneori e mai rău ca de ris treaba cu atâta scris, se spune următoarea poveste a unui filer, poveste adevărată întêm-plată la Oradea-mare:

Orașul Oradea a cumpărat dela un anumit Rosinger un petec de nemișcă-tor, după care direcția financiară a arun-cat pe oraș o competență (dare) de 1 filer. Despre competențele acestea, fie ele și numai de un filer, trebuie să se poarte socoteală, să fie băgate în căr-țile cele multe în care se bagă și miile, și să dă apoi un extras cu 36 rubrici (linii) despre ele. Așa s'a făcut și cu filerul aruncat pe cumpărătura orașului. După-ce l'au trecut dar prin toate căr-țile de lipsă, au făcut și extrasul și l'au trimis orașului cu îndrumarea prescrisă, că în 8 zile să plătească această com-petință, că de unde nu, să va cere exe-cuția! La oraș au deschis și ei cărțile cele mari de socoteli ale orașului și au băgat provocarea pentru datoria filerului la locul seu, au împărțit apoi hârtia mai departe, și au trecut'o cu pace la oficiul de dare orășenesc. Aci iarăși nouă scrieri

prin cărți, împărțiri și îndrumări că ce să fie cu treaba asta mai departe, până în urmă a ajuns cu pace în mâna senatorului Borda. Acesta cercetând lucrul temeinic, s'a încredințat și el din extrasul cel cu 36 de rubrici, că aruncul este, după legile și rânduelile țerii, cu dreptate aruncat în sarcina orașului, și așa a adus și a scris în numele orașului hotărîrea, că suma de 1 filer e a să plăti din partea orașului la direcțiunea financiară. Hotărîrea asta a fost scrisă în curat de un cancelist, apoi dată înapoi domnului senator să-și scrie și el în curat numele sub ea, și apoi predată la oficiul de cassă a orașului, unde a fost băgat filerul prin toate cărțile de plată și de controlă, și băgat la locul său ca sumă ce e a să plăti în fie-care an de cătră oraș. După acestea, adunându-se întreg teancul de hotărîri, s'a retrimis la Direcția financiară, punând în spate și trofeul ostenelelor din lunga lui cale: cel 1 filer de dare!

Câți gendarmi avem în Ungaria? Gendarmeria ungurească (dimpreună cu cea croato-slavonă) numără: 2 generali, 217 oficeri de stat-major și superiori și 8848 de feciori, cari sunt împărțiți la 1497 de posturi (locuri). Față de Austria numărul posturilor e îndojit de mare! În Ungaria este mai întărită gendarmeria, ca în Austria, căci aici la fiecare 2088 de locuitori se vine câte un gendarm!

Sarafoff vestitul cap al bandiților naționali bulgari, e vorbă că va fi urmărit de judecată, și pedepsit pentru crimele cu cari l'a dovedit judecătoria română.

7000 de cai pentru Africa. Nu de mult a plecat din Fiume un transport de 1000 de cai pentru războiul din Africa-sudică, și se scrie, că în luna aceasta și în cea următoare se vor încărca alte 5 vapoare englezești cu 6000 de cai, recrutați din Ungaria.

Izlamul ucerește. Ziarul turcesc »Servet« din Constantinopol vestește, că în jumătatea din urmă a anului trecut: 18 familii ovreești și 8 grecești din Smyrna au trecut la legea izlamă (turcească). Mohamedanismul, zice numita foaie, face mari cuceriri și în lumea nouă, și, după cercetări mai nouă, în America trăesc azi vr'o 45.000 de

credincioși muzulmani! Numai în Statele-Unite sunt vr'o 20.000 mohamedani de curând stabiliți, și beiful lor, Mehmet Lannet a primit îngăduință dela autoritățile orașului New-York, de a înființa acolo o giamie (biserică) turcească.

Comitetul de redacție:

Președinte: **Dr. Ioan Mihu.**

Membrii: **Dr. St. Erdelyi, Ioan Mihu, Danil David și Constantin Baicu.**

Proprietar - editor: **IOAN MIHAIU**

Redactor respons. **IOAN MOȚA**

Sz. 10928—1900. végr.

(156) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

A hátszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság Szucs Solomonné sz. Ávrámeszk Sofia és Szucs Vine-reanna f. áneain és Dr. Suciú Gábor ügyvéd által képviselt végrehajthatónak özv. Czicz Petru alsó-szálláspataki lakos végrehajtást szenvedő elleni ügyében közhírré teszi, hogy végrehajthatónak 560 kor. tőke és 160 korona után 1886. évi május hó 5. napjától járó 6% kamatai 46 kor. 30 fill. eddigi megállapított per és végrehajtási valamint a jelenlegi 21 kor. 30 fill. és a még felmerülő költségek iránti ugy a csatlakozottnak kimondott özv. Domnariu Nikolájné sz. Blocu Anna és Domnariu Lupsának 284 kor. 16 fill. s jár. iránti követeléseik kielégítése végett özv. Czicz Petru vhajtást szenvedőnek a dévai kir. törvényszék a puji kir. járásbiróság területéhez tartozó Alsó-Szálláspatak községi 51 sz. tjkvben A † 1—18. 22—23 rdsz. a. felvett ingatlanait, az u. o. 100 sz. tjkvben A † 1—3. 2/3 rdsz. a. és az u. o. 215 sz. tjkvben A † 1 rdsz. a. felvett ingatlanokból 1/2 rész jutalékát rendszámokénti részletekben részletezett összesen 1517 kor. 50 fill. tevő kikiáltási árban az **1901. évi márczius hó 19. napjának d. e. 10 órakor** az A.-Szálláspatak községének előljároja házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is elfogja adadni.

Árverelni szándékozók bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10% készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy annak előzetes birói letétbe

helyezését tanusító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár felerészét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik felerészét ugyan azon naptól számítandó 60 nap alatt az árverés napjától járó 5% kamataival együtt szabályszerű letéti kézvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint birói letét pénztáránál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Kir. járásbiróság mint tkvi hatóság.

Kelt Hátszegen, 1901. jan. 8-án.

Fehér,
kir. albiró.

Sz. 122—1901 végrh.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyszebeni kir. járásbiróság 1898. évi 5120 számú végzése következtében Dr. Suciú Gábor hátszegi ügyvéd által képviselt „Albina“ takpénztár javára Obrézsan Iuon s. t. alsobouczári lakosok ellen 102 kor. s jár. erejéig 1901. évi január hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1168 kor. becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák, juhok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. járásbiróság 1900. évi V. 1085 számú végzése folytán 102 kor. tőkekövetelés, ennek 1896. évi november hó 1. napjától járó 8% kamatai, 1/8% váltó díj és eddig összesen 68 kor. 2 fill.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Alsobouczári község házában leendő eszközzésére 1901 évi márczius hó 1-én napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hátszegen, 1901. évi február hó 7 napján.

SZENTMIKLOSI ANDRÁS
kir. bir. végrehajtó.

„HUNEDÓRA“

însoțire de anticipațiune în Deva.

Convocare.

Domnii participanți ai însoțirii de anticipațiune și credit »Hunedóra«, se invită în virtutea §§-lor 23 și 24 ai statutelor la a

XVI-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Deva, Joi la 28 Februarie 1901 st. n. la 2 ore d. a. în localul însoțirii.

OBIECTELE PUSE LA ORDINEA ZILEI SUNT:

1. Alegerea unui președinte, a unui vice-președinte, precum a doi secretari și doi scrutinători.
2. Raportul direcțiunii cu privire la activitatea consiliului administrativ și la starea cassei însoțirii (bilanțul) pe anul 1900, raportul comisiei de supraveghiere și hotărârea asupra profitului curat.
3. Statorirea bugetului pe anul 1901.
4. Alegerea directorului, vice-directorului, cassarului, comptabilului și a secretarului pe timp de 3 ani.
5. Alegerea membrilor în consiliul administrativ pe timp de 3 ani.
6. Alegerea comisiei de supraveghiere pe timp de un an.
7. Eventuale propuneri (§. 29.)

În lipsa membrilor recerți, de peste jumătate a părților fundamentale, adunarea se va ține în înțelesul §-lui 25 din statute la 10 Martie a. c. tot la timpul și în localul indicat.

Domnii participanți pot lua parte sau în persoană, sau prin plenipotențiații lor, cari asemenea au să fie participanți fundamentali (§. 26); nime nu poate exercita însă mai multe de 20. voturi (§. 10).

În timpul încheierii bilanțului însoțirea a avut 319 părți fundamentale à 100 cor. 31.900 cor.

Din ședința consiliului administrativ al însoțirii »Hunedóra«, ținută în Deva la 30 Ianuarie 1901.

Alex. Moldovan m. p., I. Moșiu m. p., Alex. Moldovan jun. m. p.,
v.-director. director. secretar.

Active.**Contul bilanțului pe anul 1900.****Passive.**

	cor.	fil.		cor.	fil.
Cassa în numărar	9073	08	Părți fundamentale	31.900	—
In cambii	234.301	80	Dep. spre fruct. și inter. capit.	232.301	42
In obligațiuni	60.263	—	Fondul de rezervă	15.200	—
Realități	877	22	Fondul de res. special	3050	—
In mobilii; det. 10%	529	40	Reescompt	16.000	—
In conturi debitoare	4586	12	Conturi creditoare	2132	80
Taxe de protest	17	16	Profit curat	9063	56
	309.647	78		309.647	78

Spese.**Contul profitului și perderilor pe anul 1900****Venite.**

	cor.	fil.		cor.	fil.
Interese la depuneri	12.813	45	Interese de excompt	22.400	01
Interese de reescompt	1671	58	Provisiuni	5684	69
Salare	4320	—	Accidente diverse și interese de întârziere	5125	15
Spese diverse (requisite de cancelarie, încălzit, luminat, serviciu etc.)	1319	36			
Contribuțiune	2566	—			
Timbru	245	08			
Taxe de prezență	752	—			
Chirie	400	—			
Deteriorarea mob. cu 10%	58	82			
Profit curat	9063	56			
	33.209	85		33.209	85

Deva, la 31 Decembrie 1900.

Ioan Lazarițiu m. p.,
cassar.

Ioan Moșiu m. p.,
director.

Alexandru Moldovan sen. m. p.,
vice-director.

Ioan Simionășiu m. p.

Subsemnata comisiune de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am găsit în consonanță cu cărțile și exact.

Deva, la 30 Ianuarie 1901.

George Romanul m. p.

George Gila m. p.

Dionisiu Ardelean m. p.

Sz. 1—1 1901. kir. végrh.

(149) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulírott kiküldött kir. bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1900. évi Sp. II 232/4 számú végrehajtást rendelő végzése következtében Dr. Draia Eneás szászvárosi ügyvéd által képviselt «Ardeleana» pénzügyi javára, Popeszk Iuon lui Maria és társai nagydenki lakosok ellen 56 korona tőkekövetelés s járulékaik erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 860 koronára becsült ingókra a szászvárosi kir. járásbírósnak 1900. évi V. 618/2 számú végzésével a további eljárást elrendelte, az 1881. évi LX. t.-cikk 102. §-a értelmében jelen az árverést elrendelő végzést helyettesítő árverési hirdetemény úgy a fentnevezett végrehajtató, részére is, amennyiben ezek az árverés kitűzéséhez szükséges kielégítési joggal bírnak, avagy ezt időközben jogérvényesen nyertek volna, kibocsáttatik, illetve az árverés kitűzetik; az árverésnek a fentidézett törvény-cikk 114. §-a értelmében Nagydenken adósok lakásán leendő megtartása céljából határidőül **1901. évi február hó 25. napján délelőtt 8 órája** kitűzetik, a mikor a bíróilag le és felülfoglalt ingók, ugymint: széna, szekerek, kocsi, sertések, tehenek és kukoricza a legtöbbet ígérőnek a 107. és 108. §-a értelmében, készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztják.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik. Kelt Szászvároson, 1901. évi január hó 30. napján.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 1147—1901.

(150) 1—1.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulírott kiküldött kir. bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1900. évi V. 712 számú végrehajtást rendelő végzése következtében Dr. Draia Eneás szászvárosi ügyvéd által képviselt «Ardeleana» pénzügyi javára, Liczeszk Nicolae és társai perkászi lakosok ellen 340 korona tőkekövetelés s járulékaik erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 918 koronára becsült ingókra a szászvárosi kir. járásbírósnak 1900. évi V. 712/2 számú végzésével a további eljárást elrendelte, az 1881. évi LX. t.-cikk 102. §-a értelmében jelen az árverést elrendelő végzést helyettesítő árverési hirdetemény úgy a fentnevezett végrehajtató, mint a foglaltató és felülfoglaltatók részére is, amennyiben ezek az árverés kitűzéséhez szükséges kielégítési joggal bírnak, avagy ezt időközben jogérvényesen

nyertek volna, kibocsáttatik, illetve az árverés kitűzetik; az árverésnek a fentidézett törvény-cikk 114. §-a értelmében Perkászon adósok lakásán leendő megtartása céljából határidőül **1901. évi február hó 25. napján délután 3 órája** kitűzetik, a mikor a bíróilag le és felülfoglalt ingók, ugymint szekerek, széna, sertések, borjúk, üsző és tehenek a legtöbbet ígérőnek a 107. és 108. §-a értelmében, készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztják.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik. Kelt Szászvároson, 1901. évi január hó 30. napján.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 66—1901 végrh.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagy-szebeni kir. törvényszék 1898. évi Sp. III 185/4 számú végzése következtében Dr. Suciú Gabor hátszegi ügyvéd által képviselt «Albina» takpénztár javára Dilerte Iakob s. t. osztroveli lakosok ellen 122 kor. s jár. erejéig 1901. évi január hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 686 kor. becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák, disznó, törökbuza nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. járásbírósnak 1900. évi V. 1239/2 számú végzése folytán 122 kor. tőkekövetelés, ennek 1896. évi márczius hó 22. napjától járó 8% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltó díj és eddig összesen 77 kor. 71 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig osztroveli község házánál leendő eszközzésére **1901. évi február hó 20. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is, el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hátszegen, 1901. évi február hó 4. napján.

SZENTMIKLOSI ANDRÁS
kir. bir. végrehajtó.

SPICUIRI LITERARE

Pe jumătate de an . . . 1 cor.

Orăștie, 2 Feb. v. 1901.

Pe un an întreg . . . 2 cor.

ECOUL

În pădurea 'ntunecoasă
Unde vin din când în când,
Intr'o zi de Mai, divină,
Stam la umbra ei, cântând:

»Cine, pentru o femeie,
Tinereta-și abătù?»
Ear' ecoul din pădure,
'Mi-a răspuns îndată: — Tu!

»Și atuncia cine poate
Fericirea s'emi redea?»
Ear' ecoul din pădure
'Mi-a răspuns îndată: — Ea!

Radu D. Rosetti.

MAXIMELE LUI MAHOMET

Plătește muncitorului până nu
i-se usucă sudoarea pe frunte.

Adevărata bogăție e bogăția
inimii.

Om puternic e cel care se
biruie pe sine.

Fericit cel care se folosește
de pilda altuia.

Când îlesnești împlinirea unei
fapte bune, e ca și cum ai fi
făcut'o tu.

Omul care se căiește, e ca
omul care n'a păcătuit.

Cinstește pe femeia cinstită.

Rugăciunea e arma credin-
ciosului.

De te laudă, de te vorbește
de rău, tu fii îngăduitor.

Nu mori dacă ceri un sfat.

Iertați greșelile oamenilor buni.

FABLĂ ARABĂ

Un lup fiind prins în cursă,
făgădui că nu va mai mânca
carne ci numai iarbă, ori cel mult
pește; — și numai așa scăpă. Pe
când se întorce acasă prin pădure,
iacă un porc.

— Ce frumos pește, zise
lupul, și ce toame 'mi-e!

Și se repezi la el și-l mâncă!

Peatra de Opal

Legendă Mithologică

DE

Carmen Sylva

Ori-ce frunză re'nverzește,

Ori-ce riu apele-și crește.

Era noapte și fecioarele preo-
tese plecaseră să se culce. Numai
una singură rămăsese de pază,

lângă focul altarului în Templul
Hestiei. Era atât de frumoasă
în vestmintele ei albe, încât Arte-
misa, Zeița Curățeniei, își oprea
razele pe lespezile Templului s'o
privească, ear' undele mării se
luptau, alergând să-i atingă picioa-
rele!..

Se spunea, că în nopțile ei de
veghe, cu glas gingaș, priveghi-
toarea o striga necontentit: „Myglis,
Myglis!..”, pentru-ca frumoasele-i
pleoape cu lungi și umbritoare
gene să nu-i fie împovărate de
somm.

Ochii ei, ca marea la apusul
soarelui, erau plini de tainice
focuri, într'atât, că întâia preo-
teasă, cu grije căutând la dinsa,
își zicea: »Prea arzătoare îi este
privirea!.. Să fie oare oglindirea
flacării ce păzește, ori numai
văpaia extazului sfânt!?!...»

Fragedele-i buze de copil, în-
durau par'că în silă tăcerea în-
delungată a nopții, ca și cum,
dacă ar fi îndrăsnit, le-ar fi des-
chis cu un duios cântec de păsă-
rică!..

De-odată, ce minune! Focul,
așfiat ca de-o mână nevăzută, is-
bucni în pale mari de flacări, până
sus la acoperiș; ear' stâlpii de
marmură, roșii și străverzii se
făcură. Frumoasa copilă, ca o
statuă de Zeiță, fu scăldată în
lumina ce creștea mereu, până

ce, din adâncul scânteilor, răsună de-odată un cântec, cu tonuri de harpă Eoliană, un cântec cum ureche de om n'auzise încă și nici glas viu pe lume nu-l mai cântase vreodată!

Par'că strunele harpei ar fi fost razele soarelui însuși, într'atât de nemărginit le era versul.

Myglis își simți inima tremurând la auzul acestui cântec, ce venea tot mai aproape, ca un suflu cald și parfumat! Și iată că sunetul luă formă, și, deodată, în fața ei, apărură strălucitor Phoebus-Apollon, fiul lui Jupiter și Zeul purtător al Soarelui, cel mai frumos dintre Zei.

Copila întinse mâinile ca să se apere de dînsul, care-i vrăjea privirea cu ochii într'atât, că nici pleoapele nu putea să le mai coboare!...

Intruparea visului ei de tinerețe îi stătea acum înaintea, de-o mie de ori mai frumoasă decât îl visase!

Și doar' i-se părea c'aude o șoptă murmurându-i: »Întoarce-ți privirea, închide-ți ochii și inima, căci, fericirea de care te apropii, e moartea!« »Să vie cu bine!« îi îngână inima bucurată, și, fără de a mai zice un cuvânt, copila căzu în brațele Zeului!...

Flacăra pe altar se făcea tot mai mare, deși de mult ea o uitase. Myglis n'o vedea, Myglis nu vedea de cât lumina lui Apollon, în fața căreia focul altarului îi părea nevrednic de privit!

Cuvinte de dragoste îi șoptea el de aproape. Numele i-l îngâna mereu, ca și cum ar fi fost o cântare. Ușor apoi îi desfăcă pelerul, și ca într'o mantie de aur se învăluie pe umeri cu dînsul, ear' pelerul, schimbat par'că în raze, răspândea luciri împrejurii.

De-atâta lumină ademenite, pa-serile, crezând că e ziua, glasuri de bucurie nestîrșită înălțară.

Marea aleargă să vadă această nouă Auroră, și în foc fu scaldată și dînsa, ca marmura stălpilor, ca pomii pădurii!...

Firea întreagă fu părtașă acestei nopți de iubire și totuși firea întreagă prea strîmtă părea spre a cuprinde atâta fericire!

— Aud sbătându-mi-se caii zise într'un târziu el copilei. Nu plânge, mă voi reîntoarce!...

— O să mă uiti!... căci multe-ți farmecă ochii!

— Nu te uit!... Mă voi întoarce iarăși.

— Sunt alte femei mai frumoase decât mine.

— Așa crezi tu? Privește-te dară!

Și netezind un părete de marmoră cu mâna, îl prefăcă în oglindă, Myglis atunci se văzu alături cu Zeul și de frică își ascunse în sinul lui capul, căci ea nu-și văzuse pân'atunci fața!...

Și Zeul se întoarse, de câte-ori noaptea stătea ea de pază.

Odată, întinzându-i o harpă, îi zise el:

— Cântă!

— Să cânt? Vai! dar' eu nu știu!

— Nu știi? Privește în ochii mei atuncea și cântă!

Ear' Myglis, privindu-l în ochi, începuse să cânte, sfioasă la început, ca o păsărică ce-și încearcă glasul; apoi de-odată, cu glas puternic, un imn înălța bucuriei, ear' Apollon zimbându-i: »Așa! așa, înainte«, îi zise!... Și dragile-i buze deschise, sub cari luceau șireaguri de mărgăritare, le sărută lung, lung...

Ear' buzele-i calde încă de sărutare luceau ca blânde zori, și ochii, în cari Zeul își mângăiasă privirea, asemenea cerului, ca două mari stele în adânc, tresăriră!

Trupul mlădios al copilei crescuse, ear' pașii ei păreau că n'ating pământul.

Cine-o vedea, se mira de frumuseța ei uimitoare. Câți-va tineri își perdură mințile, știind-o vestală și pururea străină iubirii.

Intr'o altă noapte, Zeul o învăță să joace.

El cânta, și Myglis dansa, pe lespezile Templului, sprintenă și neobosită, ca frunza pe aripi de vânt. Apollon chemă Horele și Grațiile s'o învețe să facă, din ceară, frumoase și gingașe chipuri. Cu suflarea și cu mâna lui încălzește și frământă el ceara, arătându-i ce formă să-i dea; așa, că ea făcuse de nenumărate ori chipul lui, dar' altceva nu mai vrură să facă nimica. Și stofe neasemuite îi aduse, îndeletnicind-o a coase flori pe ele.

— Vezi, îi zicea el, când privesc eu câmpia, câmpia cu flori se îmbracă. Așa fă și tu; cu rumenele tale degete, strămută pe pânză viile-mi flori!...

Și lucra toată ziua copila.

Tovarășele ei se minunau și o pismuia, văzându-o; ear' vestea măestriei sale se răspândi curând în largul lumii.

Myglis nici-odată nu era oboșită. Zeul de-apururea veghetor, îi luase povara somnului, dându-i putere și sănătate!...

(Va urma).

COLORI

Și primăvara sunt colori
Pe foi, pe muguri și pe flori,
Și 'mi fac o bucurie rară
Colorile de primăvară,
Căci ele, dacă le privesc,
De tinerețe 'mi amintesc
Și mă reafiu cu plăcere
În vârsta fără de durere.

Și toamna sunt colori, pe foi
Căzute sub copacii goi,
Dar' mie 'mi-e mai favorită
Coloarea toamnei amorțită,
Căci foile ce 'ngălbenesc
Sfârșitul vieții prevestesc,
Și cea mai mare-a mea dorință
E ca să scap de suferință.

Th. M. Stoenescu.

ANECDOTĂ

Un cerșitor (cătră altul). —
Dar' bine trecu dama aia pe
lângă tine și nu'i întinseși mâna!
Celalalt cerșitor. Știu eu ce
fac. La o femeie singură nu în-
tind mâna nici odată. Când sunt
două da, căci uneia îi e frică să
nu zică cealaltă că nu e miloasă
și atunci îi dau amândouă.

BEUTURA DRACULUI

Dumnezeu porunci lui Noe ca
să-și facă o corabie pentru toată
gloata și avutul seu, căci nu peste
multă vreme va da un potop
ș'are să potopească toată lumea
cea peste măsură de rea; afară
de unul singur, de Noe, pe
care îl va cruța, pentru că e
temător de Dumnezeu, fire în-
țeleaptă și fără păreche de bun.

Noe, ca un bun credincios,
să și apucă de treabă, ca să fie
gata din bună vreme.

Dracul, cum a văzut așa, nu-i
venea la îndemână să-l scape pe
Noe din labe; ar fi vrut să-l
aibă la răbuș numai de cât. De
aceea se tot gândia ce năzbătie
i-ar' face lui Noe, ca doară ar
cădea în păcat. Gândindu-se el
fel și chip, îi veni în cap să scor-
nească o beutură, din care când
o bea cine-va câte-va pahară, să
vadă numai scânteii înaintea ochi-
lor și să nu știe ce face, pe ce
lume-i și după aceasta să facă
păcate fără să vrea el; beutura
aceea era beutura dracului.

Bucuria lui, când a dat de
leac, că de făcut nu era mare
lucru pentru dînsul.

Cum a făcut-o, s'a pus pe
lângă femeia lui Noe — că c'un
bărbat n'ar fi putut face nimica —
și cu vorbe, cu momeli, cu șiret-
licuri, a putut-o încredința că
beutura aceea îi întărește trupul;
când ți-i frig, te încălzește; când
ești scârbit te înveselește, când
ești îngândurat, beutura aceasta
te scapă de ori-ce gând, și câte
și mai câte.

Și ca s'o încredințeze, a făcut-o
de ea singură a gustat hăt bine
din beutura dracului, și numai
deodată s'a trezit veselă, cu curaj,
i-se părea că ea-i mare și tare
pe lume în vremea aceea — și
parcă ar fi tot beut beutură de
aceea, nefiind alta așa de bună.

Ea i-a făgăduit dracului, c'are
să dea numai decât și bărbatu-seu
să bea din beutura aceasta nouă
pe pământ și care ar fi atât de
bună pentru om.

Dracul, chetos, și-a luat catra-
fusele, gândind în gândul seu că
toate au să meargă strună.

Intr'o zi, când Noe era la
lucru, ea se porni să-i ducă de

măncare, și-i veni în gând să iee
și o sticlă cu beutura dracului,
Și așa și făcu.

Noe muncea de curgea sudo-
rile de pe el ca bobul de mari.
Cum sosi ea, el își lăsa de lucru,
ca să se mai odihnească, că era
prăpădit de cât muncise.

Nevasta se așază lângă el, și
mângându-l de oboseală i-a spus
cum un om îi aduse o beutură
cum nu se mai află în lume alta,
așa de bună; și-i întinse sticla, ca
să bea.

Noe nu primî, ci i-o împinse
cu mâna înapoi, ca și când ar
fi știut că-i ceva rău.

— Nu știu cum ești tu —
zise ea. De ce nu bei? Cum ești
trudit, beutura asta îți dă putere
și-ți trece truda, par'că ți-ar lua-o
cine-va cu mâna. Te face ca să
uiți gândurile și necazurile care te
apasă. Dar' ți-ai găsit să mă pri-
cepi! Așa-i bărbatul, îi vrei bine
și el crede că tot rău. Ia gustă
cât de puțin, și crede-mă, că nu-s
de eri ca să te amăgesc ca pe
copii.

Lui Noe par'că-i spunea cine-
va să nu bea; dar' ea nu-l mai
slăbia cu rugile și cu beutura ei
cea afurisită, până-ce l-a pus pă-
catul pe Noe de-a tras câte-va
gături bune din beutura dracului.

Cum a beut, odată i-s'a întu-
necat vederile, ameți de cap,
prinse a bolborosi din gură vorbe
neînțelese și căzu într'un somn,
fără voia lui, de par'că era lemn.

Dracului atâta i-a trebuit.
Când durmea Noe, el cu toată
sumedenia lui de cornurați, i-a
stricat corabia. Lemnele le-a fă-
cut copaci, a dus pe fiecare la
locul lui în pădure, și așa de
bine au făcut treaba că nici nu
se cunoștea care copaci au fost

tăeți și care nu. Mă rog, dacă-i drac, ce nu ți-a putea face!

Intr'un târziu se scoală Noe, cu capul greu, par'car fi fost de peatră, buimac și par'că-i urlă o sută de câni în cap. Amețit, porni acasă, uitând că are de lucru.

Când mergea, i-se împleticeau picioarele, ca când n'ar fi fost ale lui, și se cumpănea când la dreapta când la stânga, amuș înainte, amuș înapoi; ba, ca să pue virf la toate, mai trăgea și câte un isbai ori o trântă bună de pământ, de nu-i mai venia să se scoale. Capul îi umbla bălălău neputându-l stăpâni de loc și toate câte le vedea, par'că se învrteau împrejurul lui, ca la horă.

Ca vai de el ajunsese acasă, și a prins a batjocori pe toți, cu mamă, cu copil, așa din senin; ba încă avea harțag de bătae și n'a mai contenit cu gâlceava, până hăt pe urmă, când căzî pe o laiță și dormi dus.

A doua zi se mai desmetici, dar' îl durea capul strașnic; o slăbie avea în tot trupul de l'ar fi trântit și un copil, și nu era bun de nici o treabă, așa era de slab. Se scula de ici și se punea dincolo, ar fi vrut tot să șează. Căscă gura cât o șură, se întindea mereu și ar fi vrut tot să doarmă. Se tot uita la soare să vadă îi mult până în seară, ca să-i vie vremea somnului. Gust de muncă n'avea de loc, ca cum nu-i cânelui să lingă sare. La mâncare nici nu se gândea, de cât ceva acru ar fi beut cât zece,

A treia zi, tot era cam ciurmurluit o leacă, dar' și-a adus aminte de porunca lui Dumnezeu

și cam cu greu porni să vadă corabia. Când colo, nu vede nici corabiă, nici lucrători, nici o unealtă, nici nimic, par'că le izărise Dumnezeu de pe pământ.

Se înciudează, se crămăluște că cine șa găsit de lucru cu corabia lui. Intreabă încolo, încoace, și pe asta și pe cela, dar' nimeni nu i-a putut da răspuns, nici că-i lae, nici bălae. Se mai învrte, se mai sucește, se mai scarpină în cap, mai pufuește, dar' tot degeaba.

S'a dus acasă și întreabă cum se face, de corabia lipsește. Cei de acasă, au strîns din umeri, fără să știe de vre-o samă. Atâta i-au spus, că alaltă-eri s'a burzuit rău cu toți, batjocorindu-i și spunând vorbe nesocotite, cum îi venea la gură; mă rog a făcut ceea-ce nu mai făcuse nici odată de când îi, de îngrozise pe toți, cu mic cu mare, ne ținând seamă de nimic.

S'a scârbit strașnic de ceea ce a auzit că făcuse, îi venea să între în pământ de rușine și de greșală; dar' când a văzut că vremea se apropie, el nu făcuse nimica și că drept acum a căzut în păcat, a prins a se ruga lui Dumnezeu și zi și noapte, ca să-l izbăvească de greșala ce-o făcuse fără de voia lui.

Dumnezeu i-s'a arătat în vis, l-a mustrat pe Noe de aceea-ce a făcut prin mijlocirea femeii, și i-a spus că de altă dată să nu se mai ia după muere, că ea te duce pe calea cea strîmbă, de multe ori.

— Amu, ca să faci corabia mai în pripă, să te duci în pădure și să-ți aduci aminte, care copac l-ai tăiat întâiași dată, pe acela să-l tai, c'apoi celelalte

toate au să se facă la loc, corabia — cum au fost mai înainte.

A doua zi Noe s'a sculat cu noaptea în cap, s'a rugat lui Dumnezeu că l'a izbăvit de păcat, și a pornit la lucru.

I-a fost cam greu până ce a găsit copacul, care l-a tăiat întâi, dar' cum l-a găsit, l-a și tăiat. Cele-lalte lemne, ele singure s'au dus și s'au făcut corabie, după-cum au fost; așa că Noe a putut fi gata și pus în cale pentru vremea și mânia lui Dumnezeu ce avea s'o dea asupra fiilor celor neascultători și fără stăpâni.

Iacătă cine a scornit *rachiul*, căci el e beutura din vorbă și iacă ce a pățimit moș Noe cu beutura dracului.

S. Teodorescu-Kirileanu.

ȚIGANUL LA VOTRIT

Un fecior trimise pe un unchiu al seu într'alt sat, ca să pețască o fată bogată. El îi dete de tovarăș pe un vecin, care era de neamul lui Faraon, ca să pue și el vre-o vorbă bună.

După-ce votrii ajunseră la locul cu norocul, părinții fetei începură să întrebe, ce fel de om e feciorul și ce avere are.

„Nepotul meu are doi boi“, răspunse unchiul feciorului.

„Ba patru!“ îndrepta Țiganul, care voia să-și laude vecinul cu ori și ce preț.

„Mai are și doi cai“.

„Ba patru!“ grăi și de astădată Țiganul.

„Și o sută de oi“.

„Ba două sute!“

„Dar' de un ochiu nu prea vede bine.“

„Ba de amândoi!“ îndrepta Țiganul, gândind, că cine știe, cum și-a lăudat vecinul dă bine.